

เทคนิคการบริหารเวลา

วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑

โอวาทหลวงพ่อดำมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอาทิตย์ที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อานิสงส์กรานกฐิน

เราได้กรานกฐินกันเรียบร้อยแล้ว ได้รับอานิสงส์ของกฐินโดยทั่วถึง หลวงพ่อจะไม่พูดถึงรายละเอียดทั้งหมด ให้ไปศึกษาตามตำรับตำรา และจากพระอาจารย์ สงสัยข้อไหนให้กราบเรียนถามท่าน

มีอยู่ข้อหนึ่ง คือ เทียวไปโดยไม่ต้องบอกลา ในสมัยพุทธกาลเมื่อออกพรรษา กรานกฐินกันแล้ว ได้รับอานิสงส์กฐินแล้ว ต่างแยกย้ายกันไปบำเพ็ญสมณธรรมตามป่า ตามเขา ห้วย หนอง คลอง บึง ตามถ้ำ หรือตามสถานที่ที่รื่นรมย์ที่ถูกจริตอัธยาศัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง เมื่อได้รับอานิสงส์กฐินแล้วไม่จำเป็นต้องบอกลากัน แยกย้ายกันไปบำเพ็ญสมณธรรมได้เลย ไม่มีห่วง ไม่มีกังวล ไม่มีอาลัยอาวรณ์

แต่ว่าในสมัยนี้ เราต้องมาอยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ มีกฎระเบียบของการคณะสงฆ์ให้เจ้าอาวาสปกครองดูแลผู้อยู่ร่วมในสำนัก เพราะฉะนั้นในข้อนี้ นอกจากเราจะเอื้อตามพระธรรมวินัยแล้ว แม้ว่าจะได้รับการยกเว้น เพราะได้รับอานิสงส์กฐินแล้วก็ตาม แต่เราต้องเอื้อเพื่อในกฎระเบียบของการอยู่รวมกัน จะไปไหนมาไหนก็ต้องบอกให้ทราบ

ในแง่ของการปฏิบัติจริง ๆ คงมาบอกให้หลวงพ่อบทราบไม่ได้ ก็ควรจะบอกกับผู้ที่หลวงพ่อมอบหมายให้ทำหน้าที่แทนหลวงพ่อ หรือหมู่คณะรับทราบ เหตุผลก็คือ ไปอยู่ที่ไหน เป็นตายร้ายดีอย่างไร ก็ยังไป

ติดตามดูแลระดับพระองค์เองกลับมาได้ หรือไปอยู่ที่ไหนเกิดจิตหายาบ
อยากจะเป็นเปลี่ยนเพศภาวะขึ้นมา จะได้รับทราบ จะได้ส่งตัวแทนไปนิมนต์
กลับมา พุทธศุขให้กำลังใจกันไป

เพราะฉะนั้น มีข้อนี้ข้อเดียว จะไปไหนมาไหนก็ขอให้แจ้งให้ผู้ที่
หลวงพ่อมอบหมายให้ดูแลไปตามลำดับชั้น แจ้งต่อ ๆ กันมา จะได้ไม่
เป็นกังวล แม้ว่าการจะไปไหนมาไหนเป็นไปเพื่อการปฏิบัติศาสนกิจ
ตามที่ได้รับมอบหมายจากหมู่คณะก็ตาม ขอให้แจ้งด้วย

ยกตัวอย่าง หลวงพ่อทัตตะ ท่านเป็นรองเจ้าอาวาส ที่จริงแล้วโดย
อายุทางโลกท่านมากกว่าหลวงพ่อ โดยฐานะตำแหน่งท่านก็เป็นพระเถระ
ผู้ใหญ่ เป็นครูบาอาจารย์ของภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา สาธุชน
ท่านได้รับความเคารพนับถือทั้งภายในและต่างประเทศ แต่แม้กระนั้น
เวลาท่านจะเดินทางไปไหน ท่านยังมาบอกหลวงพ่อให้รับทราบ เพื่อจะได้
พูดคุยกันเรื่องงาน ส่วนมากจะไปด้วยเรื่องงานทั้งนั้น ไม่มีเรื่องอื่น ท่าน
ทำอย่างนี้เพื่อให้หลวงพ่อได้รับทราบด้วย และเป็นไปตามธรรมเนียม
ปฏิบัติ ตามสิ่งที่ดีงามที่ควรจะทำ

นี่เป็นแบบอย่างที่ดีงามที่เราควรจะยึดถือปฏิบัติเป็นแบบแผนต่อไป
แม้ว่าจะหมดรุ่นหลวงพ่อไปแล้ว พวกเราจะต้องมารับช่วงงานต่อไป
เพราะงานพระศาสนาไม่ควรจะอยู่เฉพาะในยุคของหลวงพ่อเท่านั้น ควร
จะสืบทอดต่อกันไปเรื่อย ๆ ให้คุ้มกับที่ได้ทุ่มเทชีวิตจิตใจในการสร้างวัด
ให้เป็นที่พักแก่ชาวโลก เพราะฉะนั้นข้อวัตรปฏิบัติที่ดีงามก็ควรจะยึดถือ
เป็นแบบแผนกันต่อไป

ต้องเข้าถึงธรรมให้ได้

วัดเราชื่อว่า “วัดพระธรรมกาย” กิตติศัพท์อันดีงามที่เกิดจากการร่วมแรงร่วมใจกันของหมู่คณะ พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา กระจายไปทั้งภายในและต่างประเทศ ทำให้เขามีความปรารถนาอยากจะมาวัดพระธรรมกายกัน วัดอุประสงค์ที่เขาหลัก ๆ เลยก็คือ อยากจะมาศึกษาวิชาธรรมกาย

เพราะฉะนั้น เวลาที่เขา mong มาที่พระ เณร อุบาสก อุบาสิกา โดยเฉพาะพระ เขามองในฐานะอันสูง ฐานะอันสูง คือ ฐานะของผู้ที่ได้ปฏิบัติธรรมจนกระทั่งมีประสบการณ์ภายใน เข้าถึงพระธรรมกาย เข้าถึงรัตนะทั้งสามภายใน เป็นอายุพระศาสนา เป็นเนืองนาบุญของโลก

ชาวโลกเขาอยากมาวัดด้วยความรู้สึกนี้ เมื่อเขารู้สึกอย่างนั้น มันทำให้เขาไม่กลัวความยากลำบากในการเดินทางข้ามน้ำข้ามทะเลมา หรือถ้าในประเทศไทยบางที่ต้องขึ้นเขาลงห้วยกันมา โดยสารรถกันมา ต้องเสี่ยงภัย เสี่ยงชีวิต เพราะอยากจะได้พบพระผู้มีบุญที่มีพระรัตนตรัยภายใน เป็นพระเป็น เป็นพระทั้งภายนอกทั้งภายใน อยากจะมาเคารพกราบไหว้บูชา อยากเข้าใกล้ ฟังธรรม ศึกษาธรรม ปฏิบัติธรรมร่วมกัน และอยากจะได้เข้าถึงธรรมเช่นเดียวกัน

เมื่อเขามองมาอย่างนี้ ก็เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องสอนตัวเองให้ได้ ควบคุมคู่กับการสอนผู้อื่น จะต้องปฏิบัติตัวให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ สอนตัวเราได้ด้วย สอนผู้อื่นได้ด้วย ถ้าได้ทั้งสองอย่างนี้ก็เป็นยอดคน

เมื่อเรามีเป้าหมายอย่างนี้ ดังนั้นอย่าให้มีอะไรมาเป็นอุปสรรคมาขัดขวาง มาเป็นข้ออ้างเงื่อนไขให้เราชะล่าใจ ปล่อยปละละเลยในการปฏิบัติธรรม

อย่าคอยความพร้อม

อายุพรรษาเรามากขึ้นทุกปีนะลูกนะ ที่จะรอให้งานหายาบรรเทาเบาบางลงไป มันยาก ทั้ง ๆ ที่เราปรารถนาเช่นนั้น เมื่อชื่อเสียงวัดเรากระจายออกไปในทางที่ดี สาธุชนมากมาย วัดก็ต้องขยาย ภารกิจหายาบก็ตามมา เพราะฉะนั้นถ้าจะคอยให้ว่าง หรือคอยให้พร้อมกันในทุกสิ่ง หลวงพ่อว่า เราอย่าไปคอยถึงวันนั้นเลย เพราะความตายไม่มีนิมิตหมาย ร่างกายของเราก็เสื่อมลงไปทุก ๆ วัน

คุณยายท่านเคยเตือนตอนที่หลวงพ่อยังแข็งแรงอยู่ หลวงพ่อไปอ่านบันทึกดู ถ้าจำไม่ผิดตอนนั้นอายุ ๓๕ ท่านเตือนว่า **“ท่านรีบปฏิบัติธรรมนะ ก่อนที่สังขารจะไม่ไหว”** เพราะการปฏิบัติธรรมต้องอาศัยความแข็งแรงของร่างกาย ถ้าร่างกายไม่แข็งแรง นั่งแล้วเตี้ยก็เมื่อย ง่วง หลับ มันจะเพลอ ๆ กันไปอยู่เรื่อย ๆ

เทคนิคการบริหารเวลา

อย่าคอยความพร้อมนะลูกนะ จงจัดสรรบริหารเวลาของเราทั้งความคิด คำพูด และการกระทำ

ความคิด ลองประหยัดเวลาในการคิดฟุ้งซ่าน ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องพระธรรมวินัยหรือเรื่องภารกิจการงานที่ได้รับมอบหมาย อย่าไปเสียเวลาคิดเลย

คำพูด ประหยัดเวลาพูดที่นอกเหนือจากพระธรรมวินัย และภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ประหยัดเวลาตรงนี้เอาไว้

การกระทำ อะไรที่ไม่เกี่ยวกับพระธรรมวินัย ไม่เกี่ยวกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ก็ควรประหยัดเวลาตรงนี้

ถ้าเราบริหารเวลาไม่เป็น เราก็ไม่มีเวลา เมื่อเรามีความรู้สึกเช่นนั้นบ่อย ๆ ก็จะติดเป็นนิสัย ติดนาน ๆ เข้าเป็นอุปนิสัย แล้วหยั่งรากลึกลงไปเป็นชั้นธันดานติดตัวเราตลอด นั่นก็คือ เราก็จะได้ฝังสำเร็จความไม่พร้อมตลอดทั้งในชาตินี้และชาติต่อไป ซึ่งจะยึดเวลาในการเข้าถึงธรรมออกไป สังขารก็เสื่อมกันเรื่อยไป

สองประสานงานสำเร็จ

หลวงพ่อกว่า ถึงเวลาที่เราจะต้องเข้าถึงพระธรรมกายไปพร้อมกับปฏิบัติภารกิจหยาบ อย่าไปคอยวันเวลาให้พร้อมเลย หรือคอยว่าต้องปลื้มตัวไปปฏิบัติธรรมนอกสถานที่ที่จริงหลวงพ่อกเห็นด้วยนะ แต่โอกาสอย่างนั้นสำหรับหมู่คณะเราหายากเหลือเกิน เราต้องทำทุกสิ่งควบคู่กันไป

ทำอย่างคุณยายสิจ๊ะ ภารกิจหยาบท่านก็ทำ สร้างวัดวาอารามรับแขก ปลุกต้นไม้ ทำความสะอาดวัด ไม่ใช่ทำเฉพาะเสนาสนะที่อยู่อาศัยหรือกุฏิของท่านเพียงอย่างเดียว สมัยแข็งแรงท่านก็ทำด้วยตัวเอง เมื่อแข็งแรงน้อยหน้อยก็ทำน้อยหน้อย แต่ว่าใช้ปากทำ คือ แนะนำอบรมสั่งสอนลูกหลานให้มาช่วยกันทำ ท่านก็ทำของท่านอย่างนี้ทั้งหยาบทั้งละเอียด หลวงพ่อเคยถามท่านว่า

“ยาย แล้วเวลาปฏิบัติธรรม มันไม่คั่งค้างอยู่ในใจหรือ”

ท่านบอก “ไม่เป็นนะ เวลายายมานั่ง ยายก็ทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างหมด แล้วทำใจหยุดใจนิ่ง ยายฝึกของยายอย่างนี้ ท่านก็ควรจะเอาบ้างนะ”

ท่านก็สอนหลวงพ่อ หลวงพ่อก็นำมาถ่ายทอดกันต่อไป

แม้เรามีภารกิจต้องเรียนหนังสือ กับภารกิจหยาบที่จะต้องทำ กิจวัตรกิจกรรมของส่วนรวมก็ตาม ควรจะเจียดเวลาสำหรับการปฏิบัติธรรม บางรูปไม่ได้เรียนหนังสือ แต่มีภารกิจหยาบโดยตรง ทำเต็มเวลา และมีกิจวัตรกิจกรรมด้วย ก็ควรจะเจียดเวลาให้ได้ บริหารเวลาให้เป็น

ถ้าหากเราทำได้อย่างนี้ หลวงพ่อก็เชื่อว่า ลูกทั้งหมดจะต้องเข้าถึง พระธรรมกายอย่างแน่นอน เพราะเราเป็นผู้มีบุญที่ได้สั่งสมกันมาดีแล้ว ในกาลก่อน ไม่อย่างนั้นเราจะมารวมกันที่ตรงนี้ได้หรอก ไม่ว่าจะเป็นมาโดยตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เหลืออย่างเดียว คือ ความสม่ำเสมอและถูกวิธีการ ตรงนี้เรายังให้ความสำคัญกันไม่เต็มที่

อานิสงส์การเข้าถึงธรรม

วันนี้ เราได้กรานกฐิน ได้อานิสงส์ของกฐินกันแล้ว ต่อจากนี้ไป เราก็คือเป็นผู้ใหญ่กันเพิ่มขึ้น เขาจะเปลี่ยนจากเรียกหลวงพี่เป็นหลวงน้า หลวงอา หลวงลุง หลวงพ่อ หลวงปู่ สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่าให้เขาเรียกพริ ให้เขาเรียกขานด้วยความรู้สึกปีติยินดี ภาคภูมิใจที่พระราชาที่ผ่านไป ไม่ได้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่ว่าคุณธรรมภายในของเราเพิ่มพูนกันขึ้นไปเรื่อย ๆ

เราจะนั่งนอนยืนเดินตรงไหนก็มีความสุข มีปิติเป็นรางวัลสำหรับผู้ที่บริหารเวลาเป็น ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติธรรมควบคู่กับกิจวัตรกิจกรรม

ถ้าเราเข้าถึงธรรมได้ จะมีกำลังใจที่มหาศาล ไม่มีความรู้สึกลัวอะไรมาเป็นอุปสรรคสำหรับชีวิตของการสร้างบารมี จะดิน อากาศ ไฟa คนจะโจมตีใส่ร้ายป้ายสี หรืออะไรที่นอกเหนือจากนี้ก็ตาม ไม่หวั่นไหว เพราะใจมีความสุข มีจนกระทั่งไม่มีเวลาไปคิดเรื่องอื่น เพราะคิดเรื่องอื่นไม่มีความสุข แค่อยู่นิ่งภายในองค์พระ มันมีความสุข มีกำลังใจมหาศาล

ความรู้สึกที่อยากจะศึกษาวิชาธรรมกายจะเกิดขึ้นมาเอง คือวันนั้นรู้แค่นี้ พรุ่งนี้อยากจะรู้เพิ่มขึ้น มะรืนนี้อยากจะรู้ให้ดีกว่าเมื่อวานนี้ และความรู้สึกที่ว่า ไม่อยากให้วันเวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์แม้เพียงวินาทีเดียว อยากจะใช้เวลาทุกวินาที เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี ความรู้สึกอย่างนี้จะเกิดขึ้นเอง ไม่ใช่พยายามที่จะให้เกิด หรือพิจารณาไตร่ตรองด้วยสติปัญญาแล้วทำให้เกิด เกิดเองเลย พอได้ธรรมกายแล้วจะคิดอย่างนี้เองเลย

แล้วความรู้สึกที่ดี ๆ จะค้างค้ำอยู่ในใจเราตลอด และมีเหลือเฟือจนกระทั่งเราสามารถแบ่งปันเป็นคำพูดแจกจ่ายกับเพื่อนสหายธรรมิก หรือสาธุชนทั้งหลายที่เข้าใกล้เรา พอมีมากก็อยากแบ่งปัน และเป็นการให้ที่เป็นทางมาแห่งความสุข ให้อะไรจะมีความสุขเท่ากับการให้เขาเข้าถึงธรรมกายเป็นไม่มี

พอเรามีตรงนี้เหลือเฟือแล้ว เราก็อยากแจกจ่าย คำว่า จำหน่ายแจกจ่ายธรรม จะเกิดขึ้นเอง จะอยากพูด อยากคุย อยากแนะ อยากนำ

อยากให้เขาเข้าถึงพระธรรมกาย อยากจำหน่ายจ่ายแจกธรรม คำนี้จะเกิดเองโดยไม่ต้องพยายาม ไม่ต้องฝืน

แล้วเวลาที่ได้ให้ความบริสุทธิ์จะมีปิติเป็นรางวัล มีความสุขทุกครั้ง ที่ให้ และจะเข้าใจว่า การให้ธรรมทานเลิศกว่าการให้ทั้งปวง มีความสุขมาก เวลาเห็นใครเขาเข้าถึงสักคน โอ ชื่นใจกว่าให้รถ ให้เพชรนิลจินดา ให้สมบัติต่าง ๆ ซึ่งพอให้เขาไปแล้ว เราก็ไม่รู้ว่า เขาจะเอาไปใช้ให้เกิดประโยชน์หรือเปล่า บางทีให้วัตถุความเสียหายยังตามมาภายหลัง แต่ให้ธรรมทาน แปลกนะ ถ้าให้เขาเข้าถึงธรรมกายได้ ไม่เสียหาย ปลื้มทุกครั้งทุกขณะจิตที่ให้ ที่ตามระลึกถึง

แล้วจะมีกระแสใจอย่างนี้ออกจากตัวไปเอง ซึ่งผู้ที่เข้าใจไม่ว่าจะเป็นพระ เป็นเณร เป็นอุบาสก อุบาสิกา สาธุชน เขาสัมผัสได้ และความรู้สึกที่ดีก็เกิดขึ้นกับเรา บางทีเราไม่ต้องพูดอะไร เรานั่งนิ่ง ๆ สบาย ๆ เขามีความทุกข์มาเยอะเยอะ อยากจะมาระบายให้เราฟัง อยากจะถ่ายทอดความทุกข์ให้หมด แค่ว่าหน้า บางทีไม่รู้จะพูดอะไร แต่เขารู้ว่าทุกข์ของเขาดับไปแล้ว เหมือนถือคบเพลิงทวนลม ลมจะพัดความร้อนจากคบเพลิงเข้าหน้าเข้าตัว ก็ร้อนอบอ้าว แต่พอมาเจอสายฝน ฝนฟ้าตกมาดับคบเพลิง ใจเขาก็ชุ่มเย็นหายเร่าร้อน ถ้าหากเขาเจอเราอยู่ในสภาวะอย่างนี้ ความเร่าร้อนในใจเขาก็ดับไป

หลวงพ่อยากให้สมาชิกวัดพระธรรมกาย โดยเฉพาะนักบวช เป็นอย่างนี้ ถ้าได้อย่างนี้ หลวงพ่อว่าโลกมันเหลือใบนิดเดียว ไม่เพียงพอที่เราจะก้าวไป ก้าวไม่กี่ทีก็ทั่วแล้ว เพราะว่าเรามีกำลังใจ มีปิติ มีความสุข

ในการเดินทางไปทุกหนทุกแห่งทั่วโลก จนกระทั่งกำลังใจกล้าแกร่งในระดับที่อยากจะเปลี่ยนไปจักรวาลอื่น ซึ่งที่พูดมานี้ไม่ได้เกินความจริงเลย

ยกตัวอย่าง หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านคิดอย่างนี้ว่า

อยากจะให้สัตว์ในโลกันตร์พ้นจากสภาพนั้น มาอยู่ในสภาพที่เป็นมนุษย์ แล้วบรรลุธรรมกาย

อยากให้สัตว์นรกทั้งขุมใหญ่ ๘ ขุม ขุมเล็ก ๔๔๘ ขุม (อุสสทนรก ๑๒๘ ขุม ยมโลก ๓๒๐ ขุม) พ้นจากสภาพการเป็นสัตว์นรกมาเกิดเป็นมนุษย์ แล้วบรรลุธรรม

อยากให้อสุรกายพ้นจากสภาพนั้น มาเกิดเป็นมนุษย์ มาบรรลุธรรม

อยากให้เปรตพ้นสภาพเปรตมาเป็นมนุษย์ ปฏิบัติธรรม เข้าถึงวิชาธรรมกาย

อยากให้สัตว์เดรัจฉานทั้งหลายพ้นจากสภาพสัตว์เดรัจฉาน มาเกิดเป็นมนุษย์ เข้าถึงวิชาธรรมกาย

อยากให้มนุษย์ทุกคนได้เข้าถึงธรรม ถึงวิชาธรรมกาย เข้าสู่สภาวะที่ละเอียด

อยากให้เทวดาต่าง ๆ ภูมมเทวา รุกขเทวา อากาศเทวา ชาวสวรรค์ ๖ ชั้น ทั้งหมดได้เข้าถึงวิชาธรรมกาย

อยากให้รูปพรหมทั้งรูปภพได้เข้าถึงวิชาธรรมกาย

อยากให้รูปพรหมทั้งรูปภพได้เข้าถึงธรรม

แม้นิพพานถอดกายก็เช่นกัน อยากเอากายเดิมแท้มาปรับปรุง
ธาตุธรรมใหม่ ให้เป็นธาตุธรรมดั้งเดิม

เพราะฉะนั้น เวลาท่านทำวิเศษ ท่านควบไปหมดเลย นิพพาน ภพ ๓
โลกันตร์ ตรวจตราไปดูฝั่งสำเร็จที่เขาบังคับให้เกิดกิเลส ให้สร้างกรรม ให้
มีวิบาก แล้วก็ภพเป็นที่รองรับ ท่านจะไปรู้หมดเลย รื้อฝั่งนี้ออกหมด
ว่า มันบังคับกันมาตั้งแต่ไหน ทำอย่างไรถึงจะไปเก็บวิบัติบาปศักดิ์สิทธิ์
ที่เขาไปบังคับตรึงนี้ให้หมดสิ้นไปได้ ตลอดนิพพาน ภพ ๓ โลกันตร์ ให้
สิ้นไปเลย นี่คือหัวใจท่านนะ

ยังไม่พอ ท่านยังอยากทำให้สิ่งแวดล้อม ตั้งแต่โอกาสโลก ชั้นธโลก
สัตวโลก อยู่ในสภาวะดั้งเดิม คือ เมื่อแก้ฝั่งสำเร็จของมนุษย์ ทิพย์ ธรรม
ได้หมดแล้ว อยู่ในสภาพเดียวกันเช่นเดียวกับอายตณนิพพาน เรื่องที่
จำเป็นสำหรับมนุษย์ก็หมดไป เช่น อาหาร เสื้อผ้า แต่ไม่ได้หมายความว่า
ไม่ได้นุ่งผ้า เสื้อผ้าอย่างนี้ที่เปลี่ยนกันหลากหลาย เสนาสนะ ยารักษาโรค
สิ่งที่มีความจำเป็นอย่างนี้หมดสิ้นไปเลย เพราะอยู่ในสภาวะเดียวกับ
อายตณนิพพานไม่ถอดกาย

สัตวโลก ได้แก่ เห็น จำ คิด รู้

ชั้นธโลก ได้แก่ ชั้นธ ๕

โอกาสโลก ได้แก่ ดิน อากาศ ไฟ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว
จักรวาลต่าง ๆ ที่ไปมาไม่สะดวก ไม่ถึงกัน ให้ติดต่อกันได้ ใจของ
ท่านอย่างนั้นะ

ภาพ : พระประธาน อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

เพราะฉะนั้น เวลาทำวิชาควมหมดเลย นิพพาน ภพ ๓ โลกกันตร์ แสน โกฎิจักรวาล อนันตจักรวาล โอกาสโลก ชันธโลก สัตวโลก พระอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวหมดเลย แก่หมด ยังไม่พอนะ ยิ่งกว่านั้นเข้าไปอีก ทั่วธาตุทั่วธรรมที่เขาบังคับบัญชาแค่ไหนจะไปแก้มั้งนั้นหมดเลย ท่านมีความรู้สึกอยากให้เป็นอย่างนี้ ยิ่งกว่าใคร ๆ ทั้งสิ้น

เพราะฉะนั้น การให้ธรรมทานเป็นสุดยอดแห่งการให้ เป็นทางมาแห่งบุญ ความบริสุทธิ์ ความสุข ความปิติใจ ถ้าลูกทุกรูปในที่นี้ได้เข้าถึงธรรมกาย เข้าถึงวิชาธรรมกาย ความรู้สึกชนิดนี้จะเกิดขึ้น และวันนั้นถึงเวลาของเราที่จะประชุมพร้อมกัน วางทุกสิ่ง และมาทำหยุดนิ่ง เช่นเดียวกับที่หลวงปู่วัดปากน้ำได้ผ่านมาแล้วในระหว่างที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และแม้แต่ปัจจุบันนี้ท่านก็ยังทำอยู่ แม้ว่าไม่เร็วแรงเท่ากับตอนที่มียากุ มนุษย์ก็ตาม หยุดในหยุดไปเรื่อย ๆ ไม่ยั้งเลย

ช่วยกันสร้างบรรยากาศที่ดี

อย่าให้วันเวลาผ่านไปเปล่า ๆ นะลูกนะ ให้ผ่านไปพร้อมกับการทำหยุดทำนิ่งควบคู่กันไปด้วย

สิ่งที่จะช่วยให้ลูกทุกรูปหยุดนิ่งได้สมบูรณ์ เราจะต้องมาช่วยกันสร้างบรรยากาศแห่งการประพฤติปฏิบัติธรรมกัน บรรยากาศอย่างนี้เราสามารถสร้างได้

เราไม่อาจจะเอาอากาศบนยอดดอยมาไว้ที่วัดได้ ไม่อาจที่จะเอาท้องทะเลมาไว้ใกล้วัด ไม่อาจจะเอาทะเลสาบมาไว้ได้ แต่เราสร้างบรรยากาศ

แห่งการประพาศธรรมได้ โดยมีสิ่งแวดล้อมที่เหมือนเดิมอย่างนี้แหละ
นั่นก็คือความรักและความปรารถนาดีซึ่งกันและกัน

ถ้าลูกทุกรูปมีความรัก มีความปรารถนาดีซึ่งกันและกัน หลวงพ่อ
เชื่อว่าบรรยากาศแห่งการประพาศธรรมจะเกิดขึ้น บรรยากาศแห่งการ
สร้างบารมีจะเกิดขึ้น แม้เราจะมีภารกิจหายไปที่หนักหนาแค่ไหนก็ตาม
ไม่ถึงกับสาหัสหรอก แค่นักหนาแต่มีความสุข เหนื่อยแต่มีความสุข
ถ้าลูกทุกรูปมีความรัก มีความปรารถนาดีซึ่งกันและกัน

ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี เมื่อพระสร้างบรรยากาศอย่างนี้ก็จะ
ถ่ายทอดไปถึงสามเณร

เมื่อสามเณรช่วยกันสร้างบรรยากาศ ก็จะไปถึงอุบาสก อุบาสิกา

เมื่ออุบาสก อุบาสิกาในองค์กรของเราช่วยกันสร้างบรรยากาศ ก็
จะถึงสาธุชน

จากสาธุชนก็ถึงบ้าน จากบ้านก็ถึงหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด
หรือทุกหนทุกแห่ง

ในโรงเรียน ในที่ทำงาน ตามถนนหนทาง ระหว่างทางในทุก ๆ ที่
ก็จะเกิดขึ้นได้

เพราะฉะนั้น ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปนะลูกนะ ให้ใช้วันเวลาให้เป็น
ประโยชน์ต่อการสร้างบารมีสมกับที่ตั้งใจเข้ามาสู่เส้นทางธรรม ไกลชิด
พระรัตนตรัยอย่างนี้ และให้สมกับที่ตั้งใจจะทำพระนิพพานให้แจ้ง
จะได้หมดห่วง หมดกังวล

หลวงพ่อบ้านวยพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออภัยพรให้ลูกทั้งหมดนี้ จงมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ใครเจ็บไข้ได้ป่วยก็ขอให้หายเจ็บ หายป่วย หายไข้ ใครที่แข็งแรงก็ขอให้แข็งแรงยิ่ง ๆ ขึ้นไป ให้อายุยืนยาว ได้สร้างบารมีไปนาน ๆ ให้มีกำลังใจเข้มแข็งเอาชนะการบังคับบัญชาของพญามารได้ ไม่ให้ตกต่ำ ให้จิตใจสูงส่ง สร้างบารมีได้ตลอดรอดฝั่ง จนกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

ให้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในวิชาธรรมกายอย่างถูกต้องร่องรอยตรงไปตามความเป็นจริง หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และคุณยายอาจารย์ฯ ได้บรรลุลหรรณใด ลูกทุกรูปพึงบรรลุลหรรณนั้น

จะทำหน้าที่เป็นครูเขา เป็นอาจารย์เขา เป็นยอดกัลยาณมิตร ผู้นำบุญ ก็ให้ชี้แจงแสดงธรรมไปเพราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง เบื้องปลาย บริสุทธิบริบูรณ์ทั้งอรรถทั้งพยัญชนะ ใครได้ยินได้ฟังก็ให้เกิดความอาหาญ ร่าเริง เบิกบานในทางธรรม ได้บรรลุลหรรณตามนั้น

จะเดินทางไกลไปที่ใด เพื่อปฏิบัติศาสนกิจ ก็ขอให้บุญหล่อเลี้ยงรักษาให้ปลอดภัย คิดอะไรในสิ่งที่ดี เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี ขอความปรารถนานั้นจงเป็นผลสำเร็จ ๆ ๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญฯ ©